

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statu In Quo Sint Beatorum Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicii diem**

Dévény Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Sexta Veritas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

ephes. 3.

Hic omnem moueamus lapidem, siquidem prora & pup-
pis salutis nostræ in hoc cōsistit, uidelicet si scimus Deū suo
ac proprio cultu honorare. Quid est enim aliud impietas,
quam uitium pugnans cum prima tabula? id est, Deo suum
non tribuere honorem, non illum timere, illi non fidere, ua-
care metu, fiducia Dei, non agnoscere eum omnipotentem,
misericordem, iustum. Profecto scriptum est: Qui me con-
temnunt erunt ignobiles. Credamus ergo & toto pectore
teneamus Deum creatorem nostrum esse, & saluatorem, cre-
auit per uerbum suum, Iesum Christum, saluat per eundem
Iesum Christum nos, qui solidam in eum collocauimus fidu-
ciam, iuxta illud in quo habemus fiduciam & accessum in
confidentia per fidē eius, Ephe. 3. quem, qui non agnoscunt,
damnantur, propter incredulitatem, peccatum. Qui enim
non crediderit, condemnabitur. Et sic in gratiam meorum
fratrum, de uero honore Ecclesiæ, Christi & Dei, simplicissi-
me, crasse tamen scripsi. Nunc ad reliqua fratris uerba ac-
cingor.

SEXTA VERITAS.

exodi. 32.

ps. 131

Genes. 28.

Obserua,
Faber et su-
us Mona-
chus, qua-
les sunt car-
nifices, et
tortores
scripturæ.

Inuocandi sunt sancti dormientes pro intercessoribus,
hæc ueritas ex priore consequitur, & tali ratione firmatur:
In aula principum amicis intercessoribus utendum est, simi-
liter apud Deū. Simile est regnum cœlorum homini regi &c.
Vnus modus orandi & inuocandi sanctos. Exodi 32. Re-
cordare Abraham Isaac seruorum tuorum, Moyse confu-
git ad dormientes sanctos, uel potius ad Deum sanctis me-
diantibus. Psalm. 131. Memento domine Dauid &c. Ecce
unum modum orandi, quo inuocantur sancti dormientes.
Et ecce similiter exemplum Genesis 48. Angelus qui eripuit
me, benedicat pueris istis. Ecce alium modum orandi, exem-
plum ibidem inuocetur nomen meum &c, quasi præceptū
audi

audi & promissionem, Ioan. 14. Si quid petieritis patrem in
nomine meo &c. Hæc ille. Si alteri cuiquam talis pugna
cum Monacho contigisset, acerbius forsitan respondisset
qui omnia confundit perinde atq; iura coquus. Quis legit
unq; Moysen ad mortuos sanctos confugisse? Et ne nunc
quoq; inuocant Iudæi mortuos. Sanctorum cōmemoratio
quæ inuocationis nomine accipitur, aliquando frequens est
in scripturis, discant hos modos orandi a Fratre, sacre The
ologię candidati. Pudeat hunc erroris sui. In ratione inuo
cationis tria concurrunt: Præceptum, Promissio, Fides.
Vnus est modus inuocandi Deum, Psal. 49. Inuoca me in
die trihulationis. Et Numeri 6. Inuocetur nomen meum su
per filios Israel, ecce præceptum: & ego exaudiam, ecce pro
missio: & cum inuocamus Deum firma fide credamus, eum
nos uelle exaudire. De sanctorum inuocatione nec præcep
tum uspiam nec promissio. Quicquid petieritis patrem in
noīe meo, dabit uobis, Ioan. 15. Quicquid petimus, siue spi
ritualia siue corporalia, semp in noīe Christi, id est, propter
Christi meritū petamus, nō in nomine alterius sancti, et quic
quid offerimus seu cōmendamus Deo, offerimus per Chri
stum, 1. Petri 2. Offerentes spirituales hostias acceptabiles
Deo per Iesum Christum, Lyranus super Colofs. Gratias
agentes Deo, & patri per ipsum, sic dicit. Quia sicut dona
Dei nobis proueniunt per Christum mediatorem nostrum.
Sic per Christū orationes nostræ & operatiōes sunt exau
dibiles. Et toties Lyrani recordatus sum, ut uel ex suis pena
tibus habeant, cuius authoritate commoneantur. Inuocan
dus est itaq; Deus, sed semper in nomine Christi. Magna est
emphasis, quum dicit: In nomine meo, aliorum nomina, re
spectum, dignitatem, excludit. Hæc ut clarius fratres mei in
telligant, de Christi sacerdotio pauca subiungam,

De

Joan. 14.

Ps. 49

Numeri. 6.

Joan. 15.

1. Petri. 2.